

KAIP TAPTI MUSULMONU

Šlovė Allahui, Pasaulių Viešpačiui. Tepalaimintas būna Muhammedas, Jo paskutinis pasiuntinys.

Šios knygos tikslas yra ištaisyti klaidingas idėjas, pasklidusias tarp tų, kurie norėtų priimti islamą kaip savo tikėjimą. Kai kurie žmonės susiduria su sunkumais, kurių pagrindas yra klaidingas įsitikinimas, jog įžengimas į islamo erdvę reikalauja norinčio asmens pasisakymo prieš aukšto rango scholastus ar šeichus, ar pranešti apie šį aktą teismams ar kitokioms valdžios institucijoms. Taip pat manoma, kad islamo priėmimo aktui reikalingas valdžios išduotas paliudijimas, kuris tai patvirtintų.

Mes norėtume paaiškinti, kad visas reikalas yra labai lengvas ir kad nereikia jokių minėtų sąlygų ir prievolių. Nes Visagalis Allahas geriausiai supranta ir gerai žino kiekvienos širdies paslaptis. Nepaisant to, tie, kurie nori priimti islamą kaip savo religiją, yra skatinami prisiregistruoti kaip musulmonai atitinkamoje įstaigoje, nes ši procedūra gali jiems palengvinti daugybę reikalų, tame tarpe ir Hadž bei Umrah atlikimą.

Jei kas nors tikrai trokšta būti musulmonu ir yra visiškai įsitikinęs ir stipriai tikintis, kad islamas yra teisinga religija, įsakyta visiems žmonėms, jis turėtų ištarti „šahada“ (tikėjimo paliudijimas) be atidėlio. Taurusis Koranas yra aiškus šiuo atveju, nes Allahas pasakė:

„Iš tikro, religija pas Dievą yra islamas...“

(Šv.Koranas-3:19)

Kitoje Tauriojo Korano eilutėje Allahas sako:

„Ir kiekvienas, kuris trokšta religijos-kitos negu islamas, niekada ji nebus jam priimtina, ir Pomirtiniame Gyvenime jis bus gretose tų, kurie yra pražuvę.“

(Šv.Koranas-3:85)

Be to, islamas yra vienintelė religija, „apimanti“ visas kitas religijas. Allahas išdėstė Tauriajame Korane:

„Ir (Tau Muhammedai) Mes atsiuntėme tiesos Šventraštį (Šį Koraną), patvirtinantį Šventraštį, kuris atėjo prieš jį, ir liudijantį jį...“

(Šv.Koranas-5:48)

Muhammedas, Allaho Pranašas (Ramybė Jam), sakė: „Islamo pagrindas yra penki ramsčiai; patvirtinimas, kad nėra jokių kitų vertų garbinimo dievų tik Allahas, kad Muhammedas yra Allaho pasiuntinys ir Jo tarnas; meldimasis, Zakat (apsivalymo mokestis) mokėjimas; pasninkavimas Ramadano mėnesį ir Hadž atlikimas.“

Šahada gali būti paskelbiama taip:

**„AŠ-HADU AN LE ILEHA ILLA ALLAH, UA AŠHADU ANNA
MuhammedAN ABDUHU UA RASŪLUH.“**

Lietuviškas vertimas būtų:

**„Aš liudiju, kad nėra jokių kitų garbinimo vertų dievybių tik
Allahas, ir aš liudiju, kad Muhammedas yra Jo tarnas ir pasiuntinys.“**

Tačiau nėra pakankama vien tik ištarti šį liudijimą privačiai ar viešai. Žmogus turėtų tikėti tuo iš širdies su tvirtu įsitikinimu ir nepajudinamu tikėjimu. Jei jis iš tikro yra nuoširdus ir laikosi islamo mokymų savo kasdiniame gyvenime, jis atras save kaip naujai gimusį asmenį.

Tai skatins jį vis labiau ir labiau gerinti savo charakterį ir artėti prie tobulumo. Gyvojo tikėjimo šviesa pildys jo širdį iki kol jis taps to tikėjimo įsikūnijimu.

Kas turėtų sekti po tikėjimo paliudijimo (Šahada) paskelbimo ir tapimo musulmonu? Jis turėtų žinoti tikrą koncepciją, slypinčią po šiuo liudijimu, kas reiškia Dievo vienumo ir Pranašo Muhammedo (Ramybė Jam), kaip paskutiniojo iš Pranašų, priėmimą ir laikymąsi jo reikalavimų. Jis privalo elgtis pagal tai, kas atitinka šį teisingą tikėjimą, visada, kada tik ką sako ar daro. Kokia „Šahada“ žodžių reikšmė?

Esminė reikšmė, kurią privalo kiekvienas musulmonas žinoti, yra tiesa, kad nėra jokio kito garbinimo verto dievo, tik Allahas (Šlovė Jam). Jis yra vienintelis tikras Dievas, Kuris vienintelis nusipelno būti garbinamas, kadangi Jis yra gyvenimo Suteikėjas, Išlaikytojas ir žmonijos bei visų kūrinių Maitintojas su Savo neribotu dosnumu. Žmogus privalo garbinti Allahą, Kuris vienintelis yra vertas garbinimo.

Kita „Šahada“ dalis, t.y. „Va ašhadu anna Muhammedan abduhu ua rasuluh“, reiškia, kad Pranašas Muhammedas (Ramybė Jam) yra Allaho tarnas ir išrinktasis pasiuntinys. Niekas tuo neturėtų abejoti. Iš tikro, musulmonas turi paklusti Pranašo (Ramybė Jam) įsakymams, tikėti tuo, ką jis pasakė, sekti jo mokymais, vengti to, ką jis uždraudė ir garbinti Allahą pagal žinią, atskleistą jam.

Kokia yra garbinimo reikšmė? Tai paprasčiausiai reiškia nuoširdžios tarnystės atlikimą, pagarbos Allahui rodymą. Gilesne prasme, tai nurodo visišką atsidavimą ir paklusnumą Allaho įsakymams tiek žodžiais, tiek ir veiksmais, tiek aiškiai, tiek ir numanomai, tiek privačiai, tiek ir viešai.

Garbinimas yra dviejų kategorijų:

1. Matomas (skelbiamas arba išorinis).
2. Nematomas (slepiamas arba vidinis).

Matomas garbinimas apima tokius veiksmus kaip dviejų „Šahada“ dalių skelbimas, meldimasis, Zakat (apsivalymo mokesčio) davimas, pasninkavimas Ramadano mėnesį, Hadž atlikimas, Tauriojo Korano citavimas, Allaho garbinimas šlovinant Jį, kūnų apsiplovimas prieš maldas ir t.t.

Šis garbinimo tipas yra siejamas su žmogaus kūno dalių judesiais (veiksmais).

Nematomas garbinimas yra tikėti Allahu, Teismo Diena, Pomirtiniu Gyvenimu, Angelais, Allaho Knygomis, Dievišku likimo Įstatymu (kad tai, kas yra gera ir bloga, nustatoma Allaho vieno).

Šis garbinimo tipas neapima kūno dalių judesių, bet jis tikrai vyksta žmogaus širdyje, kas įtakoja žmogaus gyvenimo būdą (įsitikinimai).

Turėtų būti turima omeny tai, kad garbinimas, kuris nėra visiškai ir nuoširdžiai skirtas vien Allahui, pagal islamišką požiūrį bus atmetamas kaip politeizmo arba „širk“ forma, kuri išauga iki netikėjimo.

Sekantis naujai atsivertusio į islamą žmogaus žingsnis yra apsivalyti išsimaudant (visiškas apsiplovimas). Tada jis turėtų pasiryžti pilnai laikytis visų islamo principų ir taisyklių. Jis atsisako bet kokių politeizmo formų ir klaidingų įsitikinimų. Jis turėtų atmesti blogį ir tapti teisinguoju. Toks blogio atmetimas ir tapimas teisingu yra dalis to, kas yra būtina islamo moto, t.y. Le ileha ille Allah...

Allahas Tauriajame Korane išdėstė:

„Kiekvienas, netikintis klaidingomis dievybėmis ir tikintis Allahą, nusitvėrė patikimiausio ramsčio, kuris niekada nesubyrės...“

(Šv.Koranas-2:256)

Mes turime manyti, jog kai mes paskelbiama iš širdies, kad „nėra jokio garbinimo verto dievo, tik Allahas“, tai iš mūsų pusės reiškia meilę, atsidavimą, tikėjimą ir paklusimą islamo teisės, kuri yra teisėtai saistanti kiekvieną musulmoną, įstatymams. Vienas iš „nėra jokio garbinimo verto dievo, tik Allahas“ reikalavimų yra mylėti dėl Allaho ir atsisakyti dėl Allaho. Tai yra gražiausias tikėjimo pagrindas, kuris įkūnija „AL-VALE“ ir „AL-BARA“ reikšmę. Tai reiškia, kad musulmonas turėtų mylėti ir būti lojalus savo broliams musulmonams. Jis turėtų praktiškai visiškai turėtų atsiriboti nuo netikinčiųjų veiklos ir nesileisti jų paveikiamas, tiek religiniuose, tiek ir pasaulietiniuose reikaluose.

Mes baigiame kuklia malda Allahui, kad jis išgrynintų širdis ir sielas tų, kurie yra nuoširdūs tiesos siekėjai ir kad Jis palaimintų tikinčiųjų bendruomenę.
Amen.